

Słowo na Ramadan: lekcja nienawiści Jusufa ał-Karadawiego

Codziennie podczas Ramadanu katarska gazeta rządowa „Al-Arab” publikuje lekcję koraniczną szejka Jusufa Al-Karadawiego, który przez wiele lat przewodniczył Międzynarodowemu Związkowi Uczonych Muzułmańskich (IUMS).

Jest on uważany za czołowego ideologa Bractwa Muzułmańskiego; jest również duchowym autorytetem polskiej Ligi Muzułmańskiej w RP. Karadawi oznajmił między innymi – nie po raz pierwszy – że Żydzi (...) „to ci, których przeklął Bóg i na których się zagniewał, z których uczynił małpy i świnie”.

Oto fragmenty ramadanowej lekcji Karadawiego.

„Kto nie potrzebuje przewodnictwa Allaha? Muzułmanin zawsze potrzebuje przewodnictwa Allaha, żeby drogi były wyraźne dla niego i żeby nie był zdezorientowany... Ponadto potrzebuje także dodatkowego przewodnictwa [od Allaha, ponieważ jest powiedziane]: „A tych, którzy poszli drogą prostą, On wzmocnił na tej prostej drodze i dał im bogobojność” (Koran 47:17), a w dodatku potrzebuje, by Allah ustawił go na tej [prostej drodze]...

Z końcowego wersetu Sury [Al-Fatiha, który mówi] „Drogą tych, których obdarzyłeś dobrodziejstwami; nie zaś tych, na których jesteś zagniewany, i nie tych, którzy błądzą” wynika, że ludzie podzieleni są na trzy rodzaje, jeśli chodzi o tę drogę:

Pierwszym rodzajem są ci, którzy otrzymali [przewodnictwo Allaha] i to są ci, którym Bóg okazał dobrodziejstwo: prorocy, święci, męczennicy i sprawiedliwi, jacy wyliczeni są w surze Al-Nisaa [Koran 4:69]. Oni są tymi, których wiódł Allah, którzy poznali prawdę [tj. islam]. [Prawda] stała się dla nich

jasna i rozróżnili między nią, a błędzeniem i fałszem i dlatego poszli drogą ze świadomością i stali się ludźmi [prawdy] w swojej wiedzy, wierze, czynach i nauczaniu.

Drugim rodzajem są ci, którzy wzbudzili gniew [Allaha]. To są ci, którzy zobaczyli prawdę, niemniej nie poszli jej drogą, a wręcz uparcie przeciwstawiali się jej i byli wrodozy wobec Proroka [Mahometa] po tym, jak prosta droga była dla nich wyraźna. [Zrobili to] z [powodu] polegania na fałszu, miłości do tego świata, ulegania popędom, ślepego fanatyzmu, arogancji lub zawiści... i tak zasłużyli na gniew Allaha. To są Żydzi, dla których wyjaśnienie znajduje się w surze Al-Maida [5:60]: „Ci, których przeklął Bóg i na których się zagniewał, z których uczynił mały i świnie, ci, którzy czcili bałwany – znajdują się w najgorszym miejscu i są tymi, którzy najbardziej zbłądzili z równej drogi”...

Trzecim rodzajem są ci, którzy zostali dotknięci ideologiczną ślepotą, którzy nie rozróżniali między prawdą a fałszem, między prostą drogą a zboczeniem [z niej] i nie kłopotali się szukaniem prawdy. Zatem żyli i umierali w błędzie, daleko od prawdy [tj. islamu] i za to zasługują na przypisywanie im błędzenia. To są chrześcijanie, o których Allah powiedział [w Koranie 5:77]: „I nie postępujcie za namiętnościami ludzi, którzy już wcześniej zabłądzili i którzy sprowadzili na manowce wielu, i którzy odeszli daleko z równej drogi”

Islam zadbał przez swoje prawa i nakazy o to, że muzułmańska tożsamość będzie odrębna i odróżniająca się [od tożsamości nie-muzułmanów] w swej wewnętrznej i zewnętrznej istocie. (...) W tej sprawie szejk Al-Islam ibn Tajmijja zestawił swoją cenną książkę Konieczność prostej drogi w odróżnieniu ludzi piekła. Prosta droga jest odrębną drogą [dla muzułmanów]; to nie jest droga Żydów, którzy wywołali gniew Allaha, ani chrześcijan, którzy zbłądzili, ani tych, którzy poznali prawdę, ale nie poszli jej drogą... To jest odrębna droga, droga prawdy, droga Allaha, droga wiernych.”

Źródło: <https://www2.memri.org>